

[Poul Nødgaard]

Det socialdemokratiske forslag er faktisk forbud på forbud i form af det offentliges indblanding i snart sagt alle detaljer, og hvorfor dog det? Tænk, hvis Socialdemokratiet kunne have mødt med et forslag, der indeholdt det ene forslag efter det andet til mindskelse af vold mod børn i form af anvisninger på præventive foranstaltninger, som der er ganske få af i det foreliggende forslag. I stedet ser vi et socialdemokratisk forslag, der giver bunker af administration og ingen garanti for, at antallet af overfald på børn mindskes.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er børn forældrenes ansvar, og det er også op til forældrene i et samarbejde med virksomheder osv. at sikre, at deres børn arbejder under betryggende forhold. I øvrigt må vi heller ikke glemme, at Arbejdstilsynet – det har vi været inde på flere gange i dag – allerede fører tilsyn med virksomhederne og har pligt til at påtale ulovligheder af den art, som forslaget omhandler.

I kraft af bl.a. det, jeg her har fremført, finder Fremskridtspartiet forslaget til folketingsbeslutning for overflødig, da vores nuværende bestemmelser på god vis mindsker risikoen for overfald. Socialdemokratiet må heller ikke glemme, at uanset hvilket apparat det offentlige sætter i gang, vil der altid opstå situationer, hvor noget går galt. Det har vi også været inde på flere gange i dag med hensyn til trafik osv.

Med dette vil jeg blot ganske kort sige, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte det foreliggende forslag, som ikke indeholder nogen sikkerhed for, at der opnås forbedringer i forhold til de eksisterende bestemmelser. Hvad der er helt sikkert, er imidlertid, at det socialdemokratiske forslag vil give store administrative omkostninger, og det er ikke det, Danmark har aller mest brug for.

Glønborg (KRF):

Jeg synes, at Socialdemokratiet med dette forslag trækker nogle alvorlige problemer frem til behandling, og jeg synes, det er rimeligt, at man så også glæder sig over alt det, ministeren kunne fortælle var sket. Et af de mest kontante svar, man kan få, når man fremsætter et ønske, er da: Kære ven, det er alt sket, som du ville! Så kan man selvfølgelig godt give sig til at granske det svar nøjere, man har fået, og se, om der nu er dækning for at sige »alt«, men der er i det mindste dækning for at sige, at no-

get af det, man har ønsket, er i fuld gang. Spørgsmålet er, om ikke Socialdemokratiet skulle vende problemet endnu en gang og se, om der egentlig er brug for at fremsætte netop dette beslutningsforslag.

Men nu er det altså fremsat, og lad os så kigge på det i udvalget, men jeg føler mig ikke helt overbevist om, at der er brug for at gennemføre det. Der kan måske være brug for på anden vis at sikre, at de ting, som arbejdsministeren ikke har nævnt, men som Socialdemokratiet gerne ville have igennem med sit forslag, også sker på en eller anden måde.

Jeg vil da gerne bekræfte over for arbejdsministeren, at der er mange gode initiativer i gang, og jeg er glad for, at arbejdsministeren henviser til vores tidligere fælles arbejdsområde og kan bekræfte, at der også dér foregår en god orientering om vilkårene for de forskellige former for arbejde.

Poul Erik Dyrland (S):

Allerførst skal jeg sige tak til de partier, som har givet klare signaler til dette forslag om, at de sådan mere eller mindre er enige med Socialdemokratiet. Det gælder bl.a. Kristeligt Folkeparti. Jeg opfattede hr. Glønborg således, at Kristeligt Folkeparti er enig i forslagens intentioner og også vil være med til at kigge på disse ting i udvalget.

Jeg skal sige til hr. Poul Nødgaard, at hr. Poul Nødgaards gode intentioner ikke holdt ret længe. De holdt ikke længere, end fra vi behandlede sidste forslag, og til vi nåede frem til dette forslag, så hørte vi den sædvanlige sang fra Fremskridtspartiets side, og det skal jeg egentlig ikke beskæftige mig ret meget mere med.

Jeg skal også sige tak til hr. Tommy Dinesen fra SF, for jeg opfattede også hr. Tommy Dinesen således, at man er parat til at kigge på disse ting i udvalgsarbejdet.

Så skal jeg sige til regeringspartierne og til arbejdsministeren, at jeg er glad for, at ministeren kunne remse en lang række oplysningsmæssige initiativer op, som jeg finder overordentlig positive.

I øvrigt skal jeg tilføje, at når Socialdemokratiet foreslår en oplysningskampagne, er det for at være helt ærlig ikke noget, vi selv har fundet på. Dansk Arbejdsgiverforening, Håndværksrådet, LO og stort set alle de brancheor-